

*Tanácsok,
időszereűségek,
érdekességek*

2017
IV. negyedév

— IV. negyedév —

1. A GYŐZELEM TITKA

A Szentírásban Jézus mindenütt a győzelemről beszél. „Nem tudjátok-e, hogy akik versenypályán futnak, mindnyájan futnak ugyan, de egy veszi el a jutalmat? Úgy fussatok, hogy elvegyétek” (1Kor 9,24).

Ebben a futásban és harcban mindnyájan kaptunk Istentől jogot és alkalmat a győzelemre. Csak a sátán fog veszíteni, mert kibékíthetetlenül szembeszállt Istennel. Hogy győzhess, először is ismerned kell az ellenségedet: ne feledd, hogy ő hatalmas, de nem annyira, mint Isten. Az Ige mondja: „mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki e világban van” (1Ján 4,4).

Az ellenséget határok korlátozzák. Nem mindenható, hanem korlátolt hatalmú. Csak ott tevékenykedhet, ahol megengeded neki. Ezért is mondja az apostol: „Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet” (Eféz 4,27). Más szavakkal, ne adj helyet az ördögnek, hogy tevékenykedjen az életedben. Ezt meg kell jól értened: jogodban áll a sátántól megvonni a jogot, hogy tevékenykedjen az életedben! Ha Jézus Krisztus az életed ura és kormányzója, és Ő él az életedben, akkor „nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki e világban van”.

Íme, néhány tény, amelyet a sátán nem szeretne, hogy tudd:

Először is: A sátán nem tud áthatolni, azaz nem győzheti le a Jézus vérének akadályát. Az ima Jézus vérére alkalmazz a életünkre. Az Ő vére olyan hatással van ránk, mint az áldozati bárányné az egyiptomi kivonulás éjszakáján, az első páska ünnep alkalmával.

Az ajtófélfára kent báránývér visszatartotta az ellenséget — a hála — a hívő ember házából. Isten Bárányának a vére ma ugyanilyen hatással van a sátánra.

Másodsor: Az ördög nem tud áthatolni „Isten fegyverein”. „Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben” (Eféz 6,10-11). Páncél nélkül ne hagyj el a házat. Ne lépj a külső világba páncél nélkül. Ne kapcsold be a tévékészüléket páncél nélkül. Ne beszéljess páncél nélkül. Páncél nélkül az eljárásaid, a szavaid és a tetteid rosszak lesznek. A gondolataid, a szavaid és a tetteid legyenek Jézus Krisztus hatalmában. Ő korlátlanul uralkodik, feltéve, ha imádkozol. Az ima ereje felruház minket Isten fegyvereivel, Isten harci felszerelésével.

Harmadsor: Az ördög nem tudja olvasni a gondolataidat. Isten nem csak mindenütt jelen levő, hanem mindenható Isten. Ezzel összhangban persze mindentudó is. Az ördög arra korlátozódik, amit tud. Ő tudja, mit mondasz, de nem tudja, mit gondolsz. Ezért ne szűnj meg a száddal Istent magasztalni, s a te istendicséreted olyan lesz a sátán számára, mint a bilincs. A Zsidókhhoz írt levélben olvasuk, a 13,15-ben: „Annak okáért ő általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevééről vallást tevő ajkaknak gyümölcsét”. Amikor a keresztények dicséretet mondanak, az ellenség elmenekül. Istent először imában dicsőítsd, azután hangosan.

2. KITARTÓ IMA

Jézus azt tanította, hogy Isten meghallgatja az untatóan kitartó imát — az imát, amely kitart egészen addig, amíg meg nem jön az imaválasz. A barátról szóló történet lényege, aki éjszaka ment kenyeret kérni, az állhatatosság és a kitartás kiemelése (Lukács 11,5-10). Nem azt akarja közölni velünk, hogy Isten nem igazán segítőkész barát, aki tétovázik, hogy adjon-e a kenyérből, amelyre olyannyira szükségünk van. Vajon nem Ő tanította a tanítványait arra, hogy imádkozzanak a mindennapi kenyérükért (Máté 6,11)? Isten készségesebb arra, hogy megáldjon minket, mint mi, hogy kérjük az áldásait. A kitartás témájáról szól még a hamis bíró története (Lukács 18,1-8).

A győzedelmes ima a „foganatos” ima — Jákob álláspontját tükröző ima; olyan ima, amely nem engedi el Istent addig, amíg nem válaszol. A szó, amelyet Jézus ennél a történetnél a kitartó imára használt („tolakodás”, Károli Biblia), alapvetően a „szemtelenséget” „szé-

gyentelenséget” jelenti. Más szavakkal, az imádkozásban való csökönys elszántságot jelöli, annak a személynek a hozzáállását, aki nem szégyell majd imádkozni akkor sem, ha Isten látszólag elutasítja vagy késedelmeskedik annak a jó dolognak az elvégzésében, amelyre megkérte. Ő, mennyire örül Ő ennek a szent bátorságnak, amely mindaddig imádkozik, amíg meg nem érkezik a válasz (Máté ev. 15,21-28)!

Hányszor imádkoztunk, majd így szóltunk magunkban: „Ugyan mi értelme van az imámnak? Eltévelyedett életemben semmi változás jelét nem látom — nincs látható szabadulás a kudarcaimból, nehézségeimből”. Mégis tovább kell imádkoznunk és küzdenünk, ahogy Jákob küzdött; lelki vágyakozással vágyódnunk, ahogy Dávid; kitartani, amíg megérkezik a válasz, ahogy Illés is tette; kitartóan kérni, mint a vak Bartimeus és a szirofóníai asszony, de leginkább úgy, ahogy a mi Urunk is tette — sírás és könnyek között intézzük kitartóan a kérésünket Isten trónjához.

Az ima igazi erejét csak az igazi ima által tudjuk bizonyítani — az alázatos, hittel teljes, várakozó, kitartó ima által. Okkal kérhetnénk mi is: „Urunk, taníts minket imádkozni!” Mégsem kell úgy imádkoznunk, mintha a menybeli sikerünk attól az eltökéltségunktől függne, hogy az akaratunkat és a választásunkat sikerült-e Istenre erőltetnünk. Az imameghallgatás, mint minden más, ami Istentől jön, a kitartás miatt van, amelyet Jézus is ajánlott.

3. AZ ÚR NEVÉBEN

Az ószövetségi időkben az emberek Isten nevében imádkoztak, illetve Istennek Ábrahámmal kötött szövetségére hivatkozva. Jézus szolgálatának idején az emberekben felébredt a vágy, hogy közvetlenül a Megváltóhoz járuljanak és Tőle kérjék az óhajtott segítséget. Az utolsó vacsora alatt jócskán elmozdult az imádkozás súlypontja. Jézus mondta: Eddig az Atyát kértétek, és az Atyától semmit nem kértetek az én nevemben. De mostantól, amikor imádkoztok, az én nevemben kérjétek. Ha az én nevemben kéritek, az Atya megadja néktek (Ján 16,23-27).

Azóta is úgy van, hogy az Atyához Lélekben imádkozunk, a Fia által. Ez nem valami szertartás. A Jézus nevében mondott ima az

erőnek új dimenziójában részesít minket, amelyet még az ószövetségi imahősök se ismertek. Halála, feltámadása és mennybemenetele után Jézus az Atya jobbjára ült. Győzelmi áldozatával minden név felett való nevet kapott — lelki erővel átítatott és trónnal járó nevet kapott (Fil 2,9-11). Amikor Jézus nevében jövünk az Atyához, ez a név az imáinknak külön engedélyt ad. A Jézus Krisztus nevében elmondott ima az Ő érdemeire, erejére, elvégzett és folytatott munkájára meg a hatalmára való hivatkozás, mert ezt jelenti Krisztus neve.

De mit jelent Jézus magasztos nevében imádkozni? Bizonyára nem az Ő nevének az ismételtetését, mintha varázsszó lenne, vagy valamilyen csomagra rakható etikett. A „Jézus nevében...”, kimondva az ima végén, nem fogja a megszentetlen kérést és az önző imát méltóvá tenni. Ez a kifejezés nem egy olcsó varázsigé a menny kapuja előtt azok számára, akik kimondják.

Amikor kimondjuk, hogy „Krisztusért kérünk” vagy „Jézus nevében”, akkor ez rámutat az igazi imaindíték kulcsára. Ez a kifejezés azt jelenti, hogy Krisztus az Ura az imaéletünknek, vagy a szükségleteinknek illetve minden másnak, amiért imádkozunk (1Kor 12,3). Rámutat arra, hogy imáinknak jóváhagyásra és áldásra van szükségük, mielőtt Krisztus az Atya elé tárná őket, megválaszolásért. Jézus nevének használata alatt azt kell még érteni, hogy úgy persze úgy imádkozunk, ahogy Jézus imádkozna a mi helyünkben.

„Krisztus nevében” – azt jelenti „Ő szerinte”, illetve, az Ő lényével és az Ő tetteivel összhangban.

4. FELÖLTÖZNI ISTEN HADI FELSZERELÉSÉT

A Szentlélek, az Eféz. 6,11-18-ban a keresztény ember ajánlott hadi felszerelésével kapcsolatban tanácsol minket. Ez a csodálatos harci felszerelés nem emberi, hanem az „Istennek fegyvere”, hadi felszerelése – egyenesen Istentől. Isten számára annyira fontos, hogy a harcosai lelkileg biztonságban legyenek és felkészülten várják a csatát, hogy mindegyik harcosnak külön-külön páncélruhát ad, és a szívére köti, hogy azt „öltözze” is fel. A bölcs imaharcosok minden reggel magukra öltik ezt a páncélruhát, hogy arra a napra védelmet nyerjenek. Az igehelyet áttanulmányozva látjuk, hogy a páncélruha

darabjait, amelyet az újszövetségi keresztények is viseltek, egyenként felsorolják nekünk. Az első keresztények naponta láttak ilyen felszerelést a római katonákon. Pál apostol ezt a páncéltözetet aztán átvonatkoztatta a lelki dolgokra:

Sisak — üdvösség

Mellvas — igazságosság

Derékkötő (deréktől térdig) — igazság

Saru (lábbeli) — békeesség evangéliuma

Lélek kardja — Isten beszéde

Pajzs — hit

A páncéltözetet kétféleképpen használjuk: defenzív (védekező) és offenzív (támadó) módon. A védőöltözetre szükségünk van a „tüzes nyilak” miatt, amelyekkel a sátán céloz minket a támadásai alkalmával. A mi harcunk azonban több, mint védekezés, vagy defenzió. A csatát át kell helyeznünk az ellenség területére, és aktívan ellent kell állnunk az ellenségnek (Jakab 4,7).

Offenzívan viseljük a mi vitézkedésünk fegyvereit — a Lélek kardját, amely az Isten Szava: „Az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a Léleknek kardját, amely az Isten beszéde.” Igazi kard helyett használjátok azt, amit a Lélektől kaptok — Isten Igéjét (Eféz 6,17). Minden alkalommal, amikor bízunk az Ő Szavában, vagy hittel ragaszkodunk az Ő ígéreteihez, a sátánnak kardszúrást adunk (lásd a 12. fejezetet: „Kard és pajzs”).

Háborús helyzetben harchoz öltözködünk. Majd teljesen felszerelve a parancs szerint lelki csatát vívunk az imaharcban. És pont itt lehet győzni.

A sátán hevesen támad. Uralkodik az egész családokon, szomszédságokon, városokon, tartományokon és országokon. Ezért sürgősen szükség van a keresztények imaharcára, amikor arra kéri Istent, adja vissza nekik a területeket — adja vissza nekik a családokat, gyülekezeteket, városokat és nemzeteket. A keresztény ember nem csak arra lett elhívva, hogy ellenálljon a gonosznak, hanem arra is, hogy harcoljon a jóért. Ez az oka annak, hogy a harci felszerelésünk hatodik eleme — a kard — lett csupán a támadásra előlátva, és másra nincs is szükségünk. A harci öltözékünk többi öt eleme a védekezés-

nél szolgál, habár a csatát nem defenzívával (védekezéssel) nyerjük. Kézbe kapva a Lélek kardját, támadást kell indítanunk. A sátánt a saját erődítményében kell megtámadnunk. A közbenjárói imára még sohasem volt annyira szükség, mint napjainkban. Karddal a kezünkben, foglaljuk el a biztos pozíciót. A sátán már így is túl sok csatát nyer. Győzhetünk Isten ügyéért, éppen ezért arra kérlek benneteket, legyetek fel a harci felszerelést és legyetek imaharcosok.

5. AZ IMA IDEJÉNEK ÉS HELYÉNEK MEGVÁLASZTÁSA

Az ima helye és ideje döntő fontosságú tényező. Igaz, hogy bárhol és bármikor imádkozhatunk; ám az ilyen „menet közbeni ima” mindig valamilyen szükséghelyzeti. Az ima ideje, mély átadással, a belső szobában, Istennel egyedül – egész napos erőforrást jelenthet. Hogy mely helyet és mely időt választjuk, az már az életmódunktól és a kötelezettségeinktől függ. Sok keresztény a kora reggeli órákat tartja a legjobb időnek. A test megpihent, az értelem tiszta. Ám ha te „éjszakai bagoly” vagy, akkor ez nálad nem funkcionál. Ha a te erőd napközben növekszik és este ér a csúcspontjához, akkor a te imaidőd valamely lefekvés előtti, késő esti óra. És a hely megválasztása is egyaránt fontos:

Legyen olyan, elkülönített helyed, ahol teljesen egyedül tudsz lenni. Az Istennel való szoros közösség aligha valósítható meg, ha körülötted a többiek saját tevékenységeiket végzik.

Olyan helynek kell lennie, ahol nem szakíthatnak meg. Ez nehéz, de szükséges. A többieknek tudniuk kell, hogy nem zavarhatnak. Hadd vegye fel más valaki a telefonhívást, vagy fel se kell venniük. A DVD-lejátszóra, rádióra, TV-re is gondolnod kell. Nem engedheted meg, hogy „beleszóljanak” az imába. Nem csak, hogy csökkentik az odafigyelésedet, de Isten irányában is tapintatlanság lenne a megbeszélte találkozást mindig valamivel félbeszakítani.

Az imaidő legyen tervszerű és rendszeres. Az ellenség megtalálja a módját annak, hogy az imádkozás idejét valamilyen sürgős dologgal vagy életkövetelménnyel megszakítsa. Ha nem készítünk pontos tervet, amelybe beletervezünk a pontos időt, és ha nem fegyelmez-

zük magunkat abban, hogy Istennel naponta találkozunk a „megbeszél” időben, akkor könnyen félretesszük a létfontosságú imaidőt, és még könnyebben maradunk „harci felszerelés”, illetve erő és vezetés nélkül. Mindenképpen fontos szem előtt tartani a következőket: ha mégis történne valami, ami miatt lerövidülne az imádkozásra elkülönített idő, nem kell miatta szégyenkezned és nem kell magad hibáztatnod. Ez is a sátán egyik kedvenc csapdája: kivált valamilyen különleges helyzetet, majd megterhel az önváddal, amiért elmulasztottad az imaidőt. A megoldás az, hogy egyszerűen megbeszél Istennel egy másik időpontot a nap folyamán, vagy másnap kora reggel, hogy beléphess az imaközösségbe, és felújíthasd a lelki erőd.

6. JÉZUS IMAPÉLDÁJA

Vigasztalást és örömet talált az Atyával való közösségben. Ha az emberiség Megváltója, Isten Fia szükségesnek érezte az imát, meny nyivel inkább éreznünk kellene nekünk, erőtlen, bűnre hajló halandóknak, hogy állandó, buzgó imádkozásra van szükségünk.— SC 63.64.

Habár sohasem írt tantervet se programot az imáról, és szemináriumot se tartott az imáról, Jézus a tanítványait mégis megtanította az ima dinamikájára. Példájával tanította őket. A tanítványok napról napra, hétről hétre figyelték Őt a szolgálatban és az imában. Látták Őt a nap végén a tanítástól és az emberek gyógyításától kimerülten — látták, hogy csak néhány órát alszik, az éjszaka többi részét imában tölti. Néha azt látták, hogy alvás helyett egész éjjel az Atyjával beszélgetett, és felfrissülve, energiával tele indult el a következő napi csodák és szolgálatok irányába. Szemlélték, hogy az ima mennyire része volt az Ő életének, és lelkesen várták, hogy az imát ugyanilyen módon a saját életükben is megtapasztalják.

Annyira lenyűgözte őket a Tanítójuk imaélete, hogy kérlelni kezdték: „Urunk, taníts minket imádkozni”. Kérésükre válaszolva adta nekik a „Miatyánk” imapéldát. Ez nem teljes válasz, hanem erőteljes kezdés volt. Jézus nem igazán szentelt sok időt arra, hogy imádkozni tanítsa a tanítványait. Mert, ahogy nekünk is fel kell fogunkunk, az imádkozás titka „imádkozni” — sokat és gyakran. A tanít-

ványok fokozatosan megértették, mire tanítja őket és megtanulták a leckét, hogy: „mindig imádkozni kell, és meg nem restülni” (Lukács ev. 18,1).

Jézus életében és tanításában van egy kiemelkedő tény: Az imádkozást meg kell érteni; az iskolában megtanulni nem lehet. Ő is az imaélet példájával mutatta be a tanítványainak az imádkozást. Ha megvizsgáljuk az evangéliumokat, a „Miatyánkon” kívül Jézusnak csak még egy rövid és egy hosszú komplett imáját találjuk feljegyezve. A rövid imát Lázár sírjánál mondta, közvetlenül a halálból való feltámasztása előtt (Ján 11,41-42). A hosszú imáját János evangéliumának 17. fejezetében olvashatjuk el: „Ezeket beszélte Jézus; és felemelé szemeit az égbe, és monda: Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a te Fiadat, hogy a te Fiad is dicsőítsen téged” (Ján 17,1). Így kezdődött Jézus egyetlen, teljes imája, amelyet megőrzött az Új Testamentum – a legfontosabb közbenjárói ima az egész Szentírásban.

§Mit tanulhatunk meg Jézustól az imádkozással kapcsolatban?

Jézus mindig is szeretett imádkozni. Megértette, milyen fontos az ima az Atyjával való közösségben. Az emberek megváltásának biztosítása megkövetelte, hogy Jézus szakadatlan összeköttetésben maradjon az Atyjával. Az üdvösség tapasztalata tőlünk is éppen ezt kívánja meg. Az ima meghatározott ideje mellett Krisztus még a titkos imák számára is keresett időt, amikor szükségét érezte valami miatt. Mivelhogy szakadatlan harcot vívott a sátánnal, ezért szakadatlanul szüksége volt az imára. Mindig készen kellett bevárnia az ellenség támadását. Jézus állandóan imalelkületben volt. Mennyivel inkább kellene nekünk állandó imalelkületet tanúsítanunk! Jézus esetében, de a mi esetünkben is, az imalelkület a győzelmi lelkület. Kövessük Jézus példáját!

7. ISTEN DICSŐÍTÉSE ÉS MAGASZTALÁSA

Isten dicsőítése és magasztalása az imáink legmagasztosabb formája. Magasztaláskor az egy élő és igaz Istennek adjuk az összes tiszteletet és dicsőséget. A magasztalás a mi Isten iránti bizalmunk és elégedettségünk kifejezése. A magasztalás hozzásegít minket a háladatossághoz. A magasztalás az örömteljes szívből fakad, amikor a

szív megtelt hálával és csodálattal. Az Úr annyi mindent tett értünk, hogy szinte muszáj Őt dicsőítenünk.

„Annak okáért ő általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az ő nevéből vallást tevő ajkaknak gyümölcsét” (Zsid 13,15).

A hálát és dicséretet áldozatnak nevezi, mivel nagyon szent. Ahhoz hogy valaki hálaáldozatot vigyen Istennek, ahhoz Istent mélységesen és hően kell csodálnia. Csodáljuk az Atyát — gondolkodjunk a szeretetéről, ismerjük meg az Ő tökéletességét. Csodáljuk Isten Fiát, aki „mindenestől fogva kívánatos”; szemléljük Őt elragadtatással. Csodáljuk a Szentlélek türelmét és kegyelmét.

„Örüljete az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljete!” (Fil 4,4).

Az öröm folyamai ragadják magukkal a lelkesedésünk patakjait és vigyék a menny felé, majd térjenek vissza a Földre a jótétemények esőjeként. Ezek az esők töltsék meg színültig a mindennapjaink tartályait, hogy átömlhessenek mások életébe. Aztán az öröm csillogó vízeséseiként hadd folytassák tovább az útjukat.

Dicsőítsük Istent szüntelen, mert Isten dicsőítése még sok mindenhez hozzájárul. Az Istent dicsőítő lélek minden egyéb szent cselekedetekre felkészült. Az Isten dicsőítése szárnyakat ad a megfáradt utasnak. Isten dicsőítése sok rossztól megvéd bennünket. Amikor szívünk megtelt Isten dicséretével, akkor nem fogunk másokban hibát keresni, nem lesz benne büszke önfelmagasztalás, se mások elleni harag. Félni se fogunk, amennyiben kitarunk Isten dicsőítésében.

Az Isten dicséretével teljes szív ékesen fejezi ki magát Isten előtt. Dicsőítsd Istent, ha az Ő közelében akarsz lenni, mert Isten szent, aki „Izrael dicséretei között” lakozik (Zsolt 22,3).

Gondoljunk arra, hogy a dicsérettel teljes ima felkészít bennünket a mennyre, és minden más imánál több erőt ad a harcunkhoz. A sátán nem tud megmaradni olyan imaharcos mellett, aki Istent dicsőíti és magasztalja.

8. KÖZBENJÁRÓI IMA

Arra is szükség van, hogy minden emberért közbenjárjunk — a barátainkat is beleértve — és természetesen a betegekért is. Közbenjárni azt jelenti imában Istenhez könyörögve pártját fogni valakinek, síkra szállni valakiért, akinek gondjai vannak, vagy bajban van. Mózes a bűnös izraeliták hatalmas közbenjárója volt, aki pártját fogta nekik, kérlelve Istent, hogy ne semmisítse meg az általa vezetett népet a pusztában (2Móz 32,11-18). Természetesen az Úr Jézus Krisztus minden idők legnagyobb Közbenjárója: „mert mindenha él, hogy esedezék értünk” (Zsid 7,25). Jézus imádkozott értünk (Ján 17. fejezete), és ma is ott esedezik Isten trónja előtt. Mivel az emberiség állandó Közbenjárója, annak is örül, ha mi közbenjárunk másokért, akik nehézségek között, szükségben vannak. Gyakran, amikor csak önmagunkért imádkozunk, imáink önzökké válnak, ami nem történik meg, ha szívünkön viseljük az embertársaink, azaz más emberek javát.

Az embereknek mely csoportjaiért kell imádkoznunk?

- Az ellenségeinkért (Lukács ev. 6,28)
- A barátainkért (Jakab 5,16)
- A családunkért (2Sám 7,17)
- Önmagunkért (Zsolt 50,1)
- Az embertársainkért (1Tim 2,1)
- A munkatársainkért Krisztus művében (2Thess3,1)
- A hittestvéreinkért (Eféz 6,18)

Amikor Isten elé tárjuk az embertársaink eseteit, amikor átengedjük őket Isten szeretete hatásának, amikor imádkozunk értük...

- hogy felsejjenek lelki aluszékonyságukból,
- hogy felfrissüljön lelki egészségük,
- hogy erőt nyerjenek romboló szokásaik elhagyásához,
- hogy megújíthassák akadálytalan és életető kapcsolataikat azokkal az emberekkel, akik körülveszik őket,
- hogy erőt nyerjenek a kísértésekhez,
- hogy további bátorságot nyerjenek a keserű ellenzésekkel vívott harchoz ...,

csak akkor fogjuk megtapasztalni, mit jelent részt venni Isten művében és a gondoskodásban. Csak ekkor fognak ledőlni a falak, amelyek

elválasztanak minket az embertársainktól, és akkor felismerjük, hogy mindnyájan beleszövődünk a nagy, és egymással közeli kapcsolatban álló családba. Nincs nagyobb meghittség másokkal, mint az, amit akkor tapasztalunk meg, amikor másokat imában Isten elé „viszünk”.

A közbenjárás valóban változásokat eredményez. Ez a mi „saját kezűleg aláírt” kérvényünk Istenhez, amelyben megkérjük, hogy cselekedjen mások életében — oltalmazza őket az ellenségtől, és gyógyítsa az ellenség által okozott sebeiket. Változást eredményez az imádkozó életében, szabadkezet ad a mennyei erőknek, amelyek aztán körülveszik a lelket, akiért imádkozunk. A keresztyéneknek ügyesen kell harcolniuk az ellenség ellen, és bekapcsolódniuk mások gyógyulásába a közbenjárói ima által.

9. BŰNBÁNAT ÉS MEGBOCSÁTÁS

A bűnbánatért és megbocsátásért mondott ima a speciális imakérések közé tartozik. A bűntudat erősödésével egyidejűleg — miközben a Szentlélek rámutat az életünkben és a cselekedeteinkben jelen levő tévedéseinkre — növekszik bennünk a szomorúság, mert bűneinkkel megbántjuk Istent, és szeretnénk megváltozni. Egyre jobban szeretnénk bocsánatot nyerni, és megváltozást, megbocsátást, megtisztulást remélve járulunk Istenhez.

A megbocsátás két irányban halad: az első az a megbocsátás, amit Istentől kapunk a bűneink elengedése végett, a másik, amellyel az ellenünk vétkezőknek mi is megbocsájtunk. „És mikor imádkozva megálltok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket” (Márk 11,25). Ezzel a szavakkal emlékeztet Jézus minket arra az elvre, amelyet ő maga is gyakran hangsúlyozott: az isteni megbocsátás közvetlenül kapcsolódik a másoknak való megbocsátáshoz.

A bűnbocsánatért mondott, egyik legismertebb imakérés Dávidé, aki a vágyakozása, és az elkövetett házasságtörése meg gyilkossága megbocsátásáért könyörgött:

„Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Egészen

moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet; Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog. Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami gonosz a te szemeid előtt; hogy igaz légy beszédedben, és tiszta ítéletedben. (Zsolt 51,1-4)

A bűn miatt Dávid messzire került Istentől. Amikor végre belátta, hogy mennyire megszorította Istent, a fenti imát intézte Hozzá. Dávid nem csak elismeri a bűnös állapotát, hanem bevallja konkrét bűnét. Nem csak panaszkodik a fonák emberi természet hajlamai miatt, hanem a konkrét bűnös cselekedetre is rámutat. Imáinkban, amelyekben megbocsátást kérünk, ne csak azt mondjuk, hogy „bűnös ember vagyok”, hanem azt is, hogy „vétkeztem” — ne csak azt, hogy „vétkeztem”, hanem azt is, hogy „elkövettem ezt a bűnt”.

Ha megbocsátásért könyörgünk, mindig legyünk nyíltak és őszinték. A bűneinkre nincs kifogás. A bűnbocsánatért mondott imának tartalmaznia kell: a bűntudatot, az elkövetett bűn miatti szomorúságot, a bűnvallomást és a megváltozás vágyát.

A válasz, amelyet mennyei Atyánk a bocsánatkérő imánkra küld, tiszta, közvetlen és teljes. Tiszta szívből megbocsát, és ahogy megbocsát, úgy el is feledi. Ahogy Isten nekünk megbocsát, azon szabály és mérce szerint kell nekünk is másoknak megbocsájtanunk. Nagyon nehezen fogunk másoknak megbocsájtani, amennyiben nem éltük át Isten kegyelmes megbocsájtását.

„Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén (megbocsájtván) egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett (megbocsájtott) néktek” (Eféz 4,32).

10. ISTEN SZENT IMAMEGFOGALMAZÁSA

Hogy imánk hatékony legyen, az isteni megfogalmazás szerint kell elmondanunk. Sok imádság meghallgatás nélkül marad, mert nem felel meg a követelményeknek, amely Istennek lehetővé tenné imáink meghallgatását. Éppen ezért, próbáljuk most kielemezni azt, amire Isten az ima törvényeivel kapcsolatban tanított minket: „Kér-

jetek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyit-
tatik néktek” (Máté 7,7). Ezen az emelkedő skálán megtaláljuk:

1. Az ima egyszerű szavait (kérjetelek).
2. A nyugodt keresési magatartást.
3. Az erőteljes és állandó kopogtatást.

Kérésünket mindig Isten akaratának kell alárendelnünk. Ha arra indítatunk, hogy imában, az Isten Szavából ismert isteni akarat ke-
retében található, teljesen meghatározott dolgokat kérjük, amelyeket
a Szentlélek a gondolatainkba tett, akkor biztosak lehetünk abban,
hogy úgy fogja meghallgatni imánkat, ahogy azt elmondtuk.

Az Ige szerint Isten még jobban vágyik arra, hogy jó ajándékokat
adjon nekünk, mint ahogy mi vágyunk jó ajándékokat adni a gyer-
mekeinknek. A gyermekeink határozottabb kérésére határozottabb
ajándékot tudunk nekik adni.

Amikor Istentől kértél valamit, akkor legyél felkészülve az ima-
válaszra. Imádkozáskor nyisd meg a szíved és az elméd, s minden
más dolgot tegyél félre. Tárjad Isten elé a szükségleteidet, és várd a
válaszát. Mindig felkészülten várjad Isten válaszát. Isten három féle-
képpen válaszol:

1. Igen
2. Nem
3. Várj

Nekünk minden isteni válaszra fel kell készülnünk, hisz tudjuk,
hogy az isteni válasz mindig a lehető legjobb a számunkra. Kezdet-
ben talán nem fogjuk azt gondolni, hogy a legjobb választ kaptuk,
de a végén mindig kiderül, hogy amit Isten akar, az a legjobb a szá-
munkra.

És ne feledd el, hogy amikor Istentől negatív választ kapsz, akkor
Ő már egy másik, egy jobb választ is előkészített a számodra.

Isten néha azt mondja neked: „Várj!” És általában a várakozás
a legnehezebb a számunkra. Nagyon türelmetlenek vagyunk, és a
gyors megoldások korában élünk. Minden „már tegnap kellett vol-
na”. Számunkra, akik e stresszes, „instant-nemzedék” közt élünk,
amelynek minden rögtön kell, még nehezebb a várakozás. A vára-
kozás napokra, hetekre, hónapokra vagy évekre is kitolódhat. Ezt a
késedelmet is Isten válaszaként kell elfogadnunk.

Amikor Isten azt mondja: „Várj!”, talán úgy látja, hogy nem készültél fel a válaszának elfogadására. Talán úgy véli, hogy amit kértél, nem felel meg más, körülötted élő és a kérésedben felölelt személyek életkörülményeinek. Az ilyen fajta isteni válasz még azt is jelentheti, hogy a számunkra ismeretlen okok miatt Isten jelenleg nem kívánja megtenni, amire kértük — az Ő terve szerint még nem jött el az ideje. Bárhogy döntsön is, minden döntése bölcs.

11. BIBLIA – AZ IMÁDKOZÁS KÉZIKÖNYVE

A történelem folyamán mind a hadvezérek, mind a harcosaik a katonai kézikönyv alapján harcoltak. A kézikönyvek leírják a fegyverhasználat módját, foglalkoznak a harcászati stratégiákkal és a harcmodorral, és részleteket közölnek az alapvető eljárásokról, amelyhez egy sikeres hadseregnek tartania kell magát. Isten Szava egy ilyen „katonai kézikönyv” Isten gyermekei számára. Benne megtaláljuk, hogyan fejleszthetjük a fegyverforgatási képességeinket. Megtudjuk belőle, hogyan lehet minden csatában győzelemre jutni.

Miután utasított minket, hogy öltözzük fel „Istennek minden fegyverét” és készülünk fel a harcra, a Szentlélek leírást ad az imáról, mint az isteni csatavívás módszeréről: „Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázzván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért” (Eféz 6,18).

Mi az, amire megtanít minket a „katonai kézikönyv” az imádkozást illetően?

A Biblia az imádság könyve. Herbert Lockyer szerző, „Az összes bibliai imádság” [All the Prayers in the Bible] gyűjteményírója, 351 imát talált a Bibliában, meg még sok más szöveget, amelyben az imádkozás elveiről van szó. Vannak köztük rövid, segélykérő felkiáltások épp úgy, mint több fejezetet felölelő imák. A szerző megállapította, hogy csupán Mózes 3. könyve és Eszter könyve nem tartalmaz semmilyen imaleírást. Mégis, a Mózes 3. könyvében leírt minden egyes áldozás egy-egy bűnbocsánatért esdeklő, hálaadó vagy Istent dicsőítő imát jelent. És habár Eszter könyvében szintén nincs leírva

egyetlen ima se, Márdokeus és Eszter világosan illusztrálta a hatalmas imaelveket.

Ha Isten ennyire fontosnak tartotta, hogy a bibliai írók a Szentlélek ihletésére minden – Bibliában megtalálható – imát és imaelvet feljegyezzenek, akkor Isten Szava a valaha megírt, legfontosabb imádkozási kézikönyv. Ezen kívül számos jelentés találunk még a Bibliában arról, hogyan munkálkodott Isten az Ő népének életében, és ezek a jelentések hozzájárulnak a hittel teljes imaéletünk kiépítéséhez. Az imák mellett több mint 3000 ígéretet is találunk a Bibliában, amelyek azt mutatják, mi mindent hajlandó Isten megtenni imaválaszként. Isten gyermeke nem arathat győzelmet, ha nem ismeri Isten Szavát, és nem tudja azt használni.

Az ima a hívő ember számára nem opció, hanem szükséglet. Az imádkozás a hívő ember számára éppen olyan létszükséglet, mint a lélegzés. Amennyiben az imádkozást a csúcspontjához akarjuk vezetni, jól kell ismernünk a bibliai imahősök imádkozási módját. Imáikban megtaláljuk az ima elveinek elrejtett kincsét, amely erőteljesen felüdíti az imaéletünket, és így az majd százszorosán eredményesebb lesz. Ezen kívül addig kell tanulmányoznunk az imádkozás elveit, amíg úgy át nem járják az életünket, hogy az imaéletünk a másik természetünké válik. Tanulmányozzuk hát Isten Szavát!

12. AZ ÚR (HAD)SEREGE

Jézus a „Seregeknek Ura”. A pusztai megkísértésekor Jézus megmutatta nekünk, hogyan kell használni a „Lélek kardját” az ellenség leveréséhez. Miután Jézus megkeresztelkedett a Jordán folyóban, a Szentlélek elvezette Őt a pusztába, hogy ott felkészüljön a szolgálatra. A pusztai „csatája” akkor kezdődött, amikor Jézus a negyven napos böjt alatt egészen legyengült. A sátán ma is arra vár, hogy a hívők kimerüljenek, legyengüljenek, s akkor támadja őket. A kísértő akkor lépett Krisztushoz, amikor Ő már kiehezett, és azon kihívás elé állította Őt, hogy az Istennel való kapcsolatának bizonyítékául változtassa a köveket kenyérré.

Mivel Krisztus ismerte Isten Szavát és ragaszkodott hozzá, még az Ő végső kimerültségének idején is olyan erőteljes volt, hogy a lelki reflexe kerekedett felül. Ezzel egyidejűleg a „Meg van írva” szavakkal

visszaszorította és megsebezte az ellenséget. A sátán, egy magas helyre emelve, ismét megkísértette Jézust. Ez alkalommal a sátán a 91. zsoltár egyik verséből kivett szavakat idézve arra akarta Őt rávenni, hogy annak bizonyítására, hogy Ő Isten Fia, vegye rá Istent, hogy vigyázzon rá. Jézus habozás nélkül válaszolta: „Meg van írva”. A szót fegyverként használva válaszolt a sátánnak, és ezzel ismét megsebezte. Végül, a kísértő felkínálta Jézusnak az egész világot, amennyiben meghajol az ellenség előtt. Jézus harmadszor is a „Meg van írva” szavakkal mért ütést az ellenségre.

Mivel legyőzte, Jézus parancsára a sátán kénytelen volt visszavonulni a csatatérről.

Jézus bemutatta, hogyan alkalmazhatjuk Isten Szavát minden alkalommal. Isten Igéje több ezer parancsot, isteni tevékenységet, viselkedésmódot tartalmaz a nehéz helyzeteket illetőleg, és ugyanakkor ígéreteket is arra vonatkozólag, mi az, amit Isten kész megtenni értünk. Jézus teljesen legyőzte a sátán minden támadását. A támadások és a keresztharca alkalmával Jézus főként a 22. zsoltár szavait idézte. Ez azt jelenti, hogy nekünk is úgy kell ismernünk a Bibliát, ahogy Jézus ismerte? Igen, tűzzük ki célul ennek elérését.

Ugyan mit gondolnánk a harcosoknak arról a csapatáról, amely hallotta a csatára való felhívást, felvette a harci öltözékét, kiment a harctérre, de nem vitte magával a támadófegyverét? Buta? Balgatag? Hanyag? Még ennél is rosszabb; ugyan milyen katonák volnának azok, akik elmennének a csatába, és a csatatéren megállapítanak, hogy a kardjuk úgy berozsdásodott és beszorult a hüvelyében, hogy azt ki se tudják onnan húzni? Mindnyájan jól tudjuk, mi nincs rendben velük.

A katonák a fegyvereiket mindig tisztán és kifényesítve tartják. A régi idők harcosai mind tudták, hogy egyetlen kis, észrevétlen maradt rozsdafolt a kardjukon az egész fémet tönkretelheti. A csata kellős közepén a kard kettétörhetne, és akkor nem tudnának védekezni. Isten Szavával is így van. Ahogy a régi idők harcosai órákat töltöttek a kard csiszolásával és fényesítésével, hogy az csatakész legyen, a keresztyén harcosoknak is így kell órákat tölteniük az ő lelki fegyverükkel, a Bibliával. A Lélek kardjának eredményes alkalmazása érdekében a szombatiskolai Bibliatanulmányánál is többre van

szükségünk. Nem elég csupán ismerni a tantételek bizonyításához szükséges igehelyeket, bármilyen fontos is a tanok ismerete.

Józsuének meghagyták, hogy éjjel és nappal is Isten Szaváról gondolkodjon. Ezért lehetett a nép eredményes vezetője. Mi sem tehetünk ennél kevesebbet.

13. AZ IMAHARCOSOK BIBLIAI-IMACSOPTJAI

A Biblia sok helyen beszél az Úr előtt együttesen imádkozó hívők csoportjának erejéről. Mózes sok éven át imádkozott Izrael egyiptomi szabadulásáért. De csak amikor együtt, mint nép, kiáltottak fel Istenhez, „... feljutott hozzám az Izráel fiainak kiáltása... Most azért eredj (Mózes), elküldelek téged a Fáraóhoz és hozd ki az én népemet, az Izráel fiait Egyiptomból” (2Móz 3,9-10). A bírák uralkodásának hosszú ideje alatt Izrael gyakran elfeledkezett Istenről, s elnyomták őket a pogány népek. De „ekkor az Úrhoz kiáltának az Izráel fiai, és az Úr szabadítót támasztott az Izráel fiainak” (Bírák 3,9).

Az Új Testamentumban olvassuk, hogy a Szentlélek akkor lett kitöltve Jézus követőire, miután együtt imádkoztak érte a Felsőszobában. „Ezek mindnyájan egy szívvel-lélekkel foglalatosak valának az imádkozásban és a könyörgésben” (ApCsel 1,14). És akkor meg is történt a Szentlélek kiárasztása. „És minekutána könyörögtek, megmozdula a hely, ahol egybegyűltek; és betelének mindnyájan Szent Lélekkel, és az Isten beszédét bátorsággal szólják vala” (ApCsel 4,31). Ami pedig az antiókhiai imacsoportot illeti, „miután böjtöltek és imádkoztak, és kezeiket reájuk (Pálra és Barnabásra) vetették, elbocsáták őket” (ApCsel 13,3). Így kezdődött el Pál apostol világformáló missziómunkája.

Isten tervei, elvei és működési módszerei nem változnak. A társadalmak és az emberi törvények megváltoznak, de Isten útjai nem. Isten ma is utasítja az ő népét, hogy alkossanak külön csoportokat és vívjanak imaharcot, világosan meghatározott területeket, eseteket és szükségleteket illetőleg.

A személyes imának kulcsfontosságú szerepe van Isten terveiben, de az Isten és a sátán közötti nagy küzdelemben Isten imaharcosainak

(ima)hadseregként kell harcolniuk. Isten neve a „Seregeknek Ura” — a menny és a Föld egyesített erőinek a Vezetője. Nagyon fontos, hogy az imaharcosok tudják, hogy az Isten irányítása alatt álló, egyesített katonai mozgalomhoz tartoznak. Közös imaharcuk két szinten zajlik: az első, amikor minden imaharcos egyen-egyenként fog imádkozni az Isten Lelkének vezetése alatt, egyetértésben, ugyanolyan lelkülettel. Egyéni imáik együttes eredményének hatása olyan, mint az ellenség ellen fellépő hadseregé. A második módja az, amikor az imaharcosok csoportokba gyűlnek, rendezik egymásközi nézeteltéréseiket, és egy egységes egészként imádkoznak, imájuk ereje pedig semmilyen más módon el nem érhető. Fogadjátok el a kihívást és induljatok csatába. A Seregek Urának kell szolgálnunk. Hatalmas ellenséget kell legyőznünk. Jézus már győzött a golgotai halálával és a feltámadásával. Használjuk ki ezt a győzelmet az életünkben és mások életére vonatkoztatva. Le kell győznünk a sátánt és az ő szolgálait. Az örök életünk és örök sorsunk függ tőle, de nem csak rólunk van szó, hanem a gyermekeink, a barátaink, a társadalmi közösségünk és a világszerte élő, számos ember örök életéről és sorsáról. Imádkozunk a törvényhozókért, hogy Isten megkaphassa a kormányok döntéseihez való teljes és szabad hozzáférést. Az államelnököknek és a világ vezetőinek is szükségük van az imáinkra. De mindenek felett, a mi Urunk és Megváltónk, aki az Isten trónja előtt imádkozik, arra kér minket, hogy Vele egyetértésben csatlakozzunk Hozzá, itt, a Földön.

A legnagyobb földi, kiaknázatlan erőforrás az Isten imaharcosainak ereje. Imádkozunk és készülődünk, imádkozunk és öltözzük fel „az Isten minden fegyverét”, Imádkozunk kitartással, imádkozunk tüzesen, imádkozunk komolysággal, „imádkozunk szüntelen”. Imáink megváltoztatják a végső csata kimenetelét, és előrehozzák, felgyorsítják a mi Urunknak és Üdvözítőnknek, a mennyeknek felhőjében való eljövételét. Akkor majd felhangzik a győzelmi kiáltásunk; szemtől szemben fogunk beszélni Vele, és belépünk az örökségünkbe, amelyet elkészített a számunkra. Tehát, imádkozunk szüntelen!

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombaticskolai Osztálya

Felelős: Igor Bosnić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2017

Istentiszteleti használatra